

SLUTSPIL FOR 10 ÅRS VALGKAMP

Af Asger Aamund, 29. august 2011

Da Anders Fogh Rasmussen indtog statsministeriet i 2001, var han forrygende klar til at revitalisere det danske samfund med reformer, der kunne skabe vækst og velstand, herunder en skattereform. Der var bare ingen, der ville være med til at hjælpe den nye regering i gang med at sikre Danmarks fremtid. Hverken dansk Folkeparti eller Socialdemokraterne havde mod på at give et markant kompetenceløft til forskning, udvikling og uddannelse. En justering af indkomstskatten til EU-niveau og en ansparingspakke til iværksættere var ligeledes umulig at gennemføre. Og hvad gør en dygtig realpolitiker så? Joh, kan man ikke få sin politik igennem Folketinget, må man føre den politik, der bevarer regeringsmagten. Og der er vi så i dag. Vi har spildt 10 kostbare år, der kunne være brugt til et ansvarligt, tværpolitisk samarbejde om en vækst- og velstandsplan for Danmark. I stedet sygnede Folketinget hen i en uendelig magt- og valgkamp. Sejren og magten blev vundet af den fløj, der kunne tilbyde maksimal tryghed til det maksimale antal vælgere. 10 års reformtørke og massiv uddeling af vælgersubsidier har nu resulteret i et samfund, hvor mere end halvdelen af borgerne står uden for arbejdsmarkedet. Flertallet, der ikke arbejder, kan nu stemme sig til de penge, der tilhører det mindretal, der arbejder.

Skurken er ikke kun den borgerlige regering, men i endnu højere grad Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, der gennem mere end 10 år har afvist at deltage i et konstruktivt samarbejde om at gøre Danmark klar til konkurrence og overlevelse i en global kappestrid om at sikre sig den velstand, der er al velfærds moder. Nu står vi afklædte foran en ny økonomisk isvinter. VOK og S-SF har valgt at holde varmen ved kollektivt at tisse i de bukser, vi knapt nok har på. Valgkampens første dage og fægtninger blotlagde en fortsat total reformmodstand hos både regering og opposition. I de første tv-debatter fastholdt partilederne hårdnakket bandekrigen om at sælge maksimal tryghed til de efterhånden umættelige vælgermasser. Ikke et ord om en langsigtet, national indtjeningsplan, der kunne sikre finansieringen.

Den borgerlige regering har stædigt og flittigt gravet sin egen grav ved at lægge fundamentet til et fremtidigt samfund, hvor halvdelen af borgerne er uden for arbejdsmarkedet, og hvor den anden halvdel lever af at administrere den første halvdel. Kan Løkke & Co vinde valget alligevel? Ja, sagtens. Det er ved at gå op for mange svingvælgere, at Portugal, Spanien og Grækenland i al deres elendighed har to ting tilfælles: deres økonomi er kørt uhjælpeligt i sænk og de kan alle tre takke passive og handlingslammede regeringer for resultatet.

Løkkes håb om en tur til i Statsministeriet kan stadig blive virkelighed, hvis tilstrækkeligt mange bange vælgere med bortvendt ansigt stemmer borgerligt, fordi kærligheden til lokkende løfter om rød folkeomsorg kun overgås af rædslen for økonomisk fortabelse.